# IETEIKUMI

## PADOMES IETEIKUMS (ES) 2022/915

**(2022. gada 9. jūnijs)**

**par operatīvo tiesībaizsardzības sadarbību**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 87. panta 3. punktu un 89. pantu saistībā ar tā 292. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Pārrobežu tiesībaizsardzības sadarbība ir būtiska, lai novērstu drošības apdraudējumus un nodrošinātu Šengenas zonas pareizu darbību. Ir būtiski, lai cilvēkiem nav iespējas izvairīties no tiesībaizsardzības iestādēm, vienkārši pārceļoties no vienas dalībvalsts uz citu. Pastiprināta pārrobežu tiesībaizsardzības sadarbība starp visām dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādēm palīdzēs uzlabot noziedzīgu nodarījumu novēršanu, atklāšanu un izmeklēšanu Savienībā. Šāda pastiprināta sadarbība aptver pārrobežu darbības starp divām vai vairāk dalībvalstīm, piemēram, citas valsts teritorijā veiktu tūlītēju pakaļdzīšanos un citas valsts teritorijā veiktu novērošanu, un starpvalstu darbībām, piemēram, kopīgām operācijām, kuras ietver tiesībaizsardzības darbinieku izvietošanu citās dalībvalstīs.

(2) Citas valsts teritorijā veikta tūlītēja pakaļdzīšanās un citas valsts teritorijā veikta novērošana ir neaizstājami operatīvās tiesībaizsardzības sadarbības instrumenti, un, ja tie netiek izmantoti, personas var izvairīties no tiesībaizsardzības iestādēm, šķērsojot robežu, izmantot savā labā jurisdikcijas maiņu un tiesībaizsardzības rīcības nepārtrauktības neesību. Būtu jāiesaka, lai dalībvalstis pievēršas pastāvošajiem ierobežojumiem, ko dažas dalībvalstis ir ieviesušas, jo tie kavē šādas rīcības veikšanai to teritorijā. Ir arī – vienlaikus ievērojot katras dalībvalsts tiesu iestāžu kompetenci – jāpielāgo daži noteikumi par iesaistīšanos pārrobežu tiesībaizsardzības operācijās, kuru mērķis ir uzraudzīt un aizturēt personas, uz kurām attiecas citas valsts teritorijā veikta novērošana, attiecībā pret kurām notiek citas valsts teritorijā veikta tūlītēja pakaļdzīšanās, un kopīgu operāciju laikā.

(3) Lai reaģētu uz noziedzīgajām darbībām un problēmām, ko operatīvajai tiesībaizsardzības sadarbībai rada pastāvīgā un arvien pieaugošā cilvēku, preču un pakalpojumu mobilitāte Savienībā, ir jāizveido pastāvīgas kopīgas patruļas un citu kopīgu operāciju spējas. Apmainoties ar informāciju, esošajām struktūrām, piemēram, policijas un muitas sadarbības centriem (*PCCC*), ir liela nozīme cīņā pret pārrobežu noziedzību. Attiecīgā gadījumā *PCCC* vajadzētu spēt atbalstīt kopīgas patruļas un citas kopīgas operācijas, pamatojoties uz kopīgu riska analīzi un vajadzību novērtējumu, atbilstīgi piemērojamajām juridiskajām prasībām, nolūkā novērst un atklāt tādus pārrobežu noziegumus, kas izdarīti Savienības iekšējās pierobežas teritorijās, un atbalstīt to izmeklēšanu.

(4) Lai dalībvalstis, Padome un Komisija gūtu precīzu kvantitatīvu priekšstatu par pašreizējo stāvokli pārrobežu tiesībaizsardzības sadarbības pasākumu īstenošanā Savienībā, būtu jāiesaka, lai dalībvalstis katru gadu vāktu datus un apkopotu statistiku par savu operatīvo tiesībaizsardzības sadarbību, un paziņotu minēto statistiku. Minētā statistika varētu nodrošināt padziļinātas zināšanas un vispusīgāku izpratni par dalībvalstu vajadzībām un jebkādiem iespējamiem jautājumiem, kas jārisina Savienības līmenī.

(5) Noziedzīgie tīkli izmanto Savienības iekšējās robežkontroles neesamību, lai īstenotu savas noziedzīgās darbības. Kopīgas patruļas un citas kopīgas operācijas ir vērtīgi instrumenti visu veidu pārrobežu noziedzības apkarošanai.

(6) Attiecīgos un piemērotos gadījumos dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai īstenot ieteikumus par pārrobežu operatīvo tiesībaizsardzības sadarbību saistībā ar Eiropas daudznozaru platformu pret noziedzības draudiem (*EMPACT*), lai vērstos pret apzinātiem un prioritāri sakārtotiem draudiem, ko rada smagā un organizētā starptautiskā noziedzība. Piemēram, mērķtiecīgas kopīgas patruļas ir elastīgs instruments, kura pamatā ir uz izlūkdatiem balstīta policijas darbība, ko var uzsākt attiecīgās tiesībaizsardzības iestādes. Mērķtiecīgas kopīgas patruļas dalībvalstis varētu izmantot līdzās citām operatīvajām darbībām *EMPACT* operatīvajos rīcības plānos (ORP), lai pievērstos konkrētām prioritārām noziedzības jomām.

(7) Tā kā tiesībaizsardzības darbinieku skaits, kurus dalībvalstis var izvietot ārvalstīs, ir ierobežots un izvietošana nenotiek koordinēti un balstoties uz iepriekšēju kopīgu analīzi, tiesībaizsardzības darbinieku izvietošana citās dalībvalstīs var kļūt nelietderīga. Lai vienkāršotu kopīgu patruļu un citu kopīgu operāciju administratīvo un loģistikas pārvaldību, būtu jāiesaka izveidot Eiropas mēroga atbalsta platformu. Izmantojot šādu atbalsta platformu, dalībvalstis varētu apmainīties ar informāciju par savām vajadzībām un sekmēt kopīgu patruļu un citu kopīgu operāciju efektīvu un rezultatīvu īstenošanu, lai uzturētu un uzlabotu sabiedrisko kārtību un drošību, novērstu noziedzīgus nodarījumus un palīdzētu vērsties pret konkrētiem noziedzības viļņiem svarīgās vietās, noteiktos laikposmos un konkrētās situācijās. Attiecīgā gadījumā atbalsta platforma varētu saņemt Savienības finansējumu un Eiropas Savienības Aģentūras tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropols), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/794 ([1]), administratīvo un loģistikas atbalstu.

(8) Lai pārrobežu operatīvā tiesībaizsardzības sadarbība būtu sekmīga, ir būtiski nodrošināt saziņu un piekļuvi pieejamajai informācijai. Būtu jāiesaka dalībvalstīm atļaut, lai tiesībaizsardzības darbiniekiem, kuri darbojas citā dalībvalstī, ar tādiem mobiliem risinājumiem kā, piemēram, mobilās ierīces vai automašīnā uzstādīti tiesībaizsardzības datori, būtu reāllaika piekļuve informācijai Savienības informācijas sistēmās, izmantojot Eiropas meklēšanas portālu (*ESP*), un attiecīgajām viņu valsts datubāzēm saskaņā ar piemērojamām piekļuves tiesībām un piemērojamiem Savienības un valsts tiesību aktiem. Būtu jāiesaka, ka citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādēm jāsniedz tikai tā informācija, ko tiesībaizsardzības darbinieki prasa savu pienākumu izpildei pārrobežu tiesībaizsardzības sadarbības laikā. Būtu arī jāiesaka nodrošināt tiesībaizsardzības darbiniekus, kas darbojas citā dalībvalstī, ar uzticamiem un drošiem, reāllaikā savstarpēji savienojamiem mobilo sakaru līdzekļiem, piemēram, tūlītējās ziņojumapmaiņas rīkiem, kas darbojas pāri robežām, lai varētu tieši sazināties ar savas valsts iestādēm un uzņēmējas dalībvalsts iestādēm. Ir jānodrošina drošu sakaru līdzekļu savstarpēja savienojamība pāri robežām, kas vismaz rada iespēju droši izmantot reāllaika mobilos sakaru līdzekļus, kā arī, piemēram, ar GPS izsekošanas vai dronu palīdzību, noteikt to tiesībaizsardzības transportlīdzekļu ģeogrāfisko atrašanās vietu pārrobežu tiesībaizsardzības operācijas laikā, kurus izmanto tiesībaizsardzības darbinieki.

Tādēļ būtu jāiesaka, lai dalībvalstis atbilstīgi savām konkrētajām vajadzībām izmantotu tehniskos risinājumus, ko sniegtu, piemēram, Eiropols, jo īpaši pēc savas inovācijas laboratorijas ieteikuma, kā arī balstoties uz Eiropas Iekšējās drošības inovāciju centra attiecīgajā darbā un projektos gūtajām atziņām, īpašas ekspertu grupas, piemēram, Drošu sakaru pamatgrupa, un Eiropas tiesībaizsardzības tehnoloģiju dienestu tīkls (*ENLETS*), kā arī projekti, piemēram projekts *BroadWay*. Dalībvalstis šādu savstarpēju savienojamību var nodrošināt arī savstarpēji sasaistot mantotas sistēmas ar kaimiņos esošām dalībvalstīm.

(9) Lai pārrobežu operatīvā tiesībaizsardzības sadarbība būtu efektīva, ir jātiecas izveidot kopīgu tiesībaizsardzības darba kultūru Savienībā. Prasmju, zināšanu un pārliecības veidošanas nolūkā ir noderīgi izveidot kopīgas sākotnējās apmācības kursus, piemēram, tādus kā Spānija un Francija izveidojusi Valdemoro, tiesībaizsardzības kadetu apmaiņas programmas par jautājumiem, kas saistīti ar minēto sadarbību, un pastāvīgus prasmju pilnveides kursus

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/794 (2016. gada 11. maijs) par Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropolu) un ar kuru aizstāj un atceļ Padomes Lēmumus 2009/371/TI, 2009/934/TI, 2009/935/TI, 2009/936/TI un 2009/968/TI (OV L 135, 24.5.2016., 53. lpp.).

par šiem jautājumiem tiesībaizsardzības darbiniekiem un noziegumu izmeklētājiem. Ir svarīgi, lai dalībvalstis savos valsts sākotnējās apmācības kursos, kas paredzēti tiesībaizsardzības kadetiem, iespējams, iekļautu kursu par pārrobežu operatīvo tiesībaizsardzības sadarbību. Ir arī svarīgi, lai dalībvalstis sadarbībā ar Eiropas Savienības Tiesībaizsardzības apmācības aģentūru (*CEPOL*), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2219 ([2]), mēģinātu izstrādāt vai pielāgot kursus par pārrobežu operatīvo tiesībaizsardzības sadarbību un lai dalībvalstis nodrošinātu valodu apmācību, ko varētu izmantot darbinieku pastāvīgai apmācībai valsts līmenī.

Varētu paredzēt karjeras ceļus tiesībaizsardzības kadetiem un darbiniekiem, kas beiguši šādus apmācības kursus. Būtu jāiesaka, lai dalībvalstis turpinātu pēc iespējas labāk izmantot *CEPOL*, informējot to par savām apmācību vajadzībām, atbalstot *CEPOL* darbības un palīdzot saskaņot savu apmācību portfeli ar pārrobežu tiesībaizsardzības sadarbības prioritātēm, kas noteiktas ES stratēģiskajā apmācības vajadzību novērtējumā (*EU-STNAs*). Būtu jāiesaka, lai dalībvalstis apsvērtu iespēju izveidot plaša mēroga un ilgtermiņa Eiropas līmeņa kopīgas apmācības un apmaiņas programmas tiesībaizsardzības kadetiem un darbiniekiem pārrobežu operatīvās tiesībaizsardzības sadarbības jomā.

(10) Ņemot vērā koordinācijas un sadarbības nozīmi attiecībā uz šajā ieteikumā aplūkotajiem jautājumiem un jo īpaši ieteikuma īstenošanu, attiecīgajā Padomes darba grupā būtu jāorganizē pastāvīga diskusija par pārrobežu operatīvo sadarbību tiesībaizsardzības jomā. Minētā darba grupa varētu kalpot par pastāvīgu forumu dalībvalstīm, kurā var apspriest minētos jautājumus, tostarp dalībvalstu noteikumu un nolīgumu saskaņotību, citus pasākumus ar mērķi novērst šķēršļus efektīvu un iedarbīgu pārrobežu tiesībaizsardzības sadarbības operāciju īstenošanai, ziņojumu sagatavošanu par panākto progresu, kā arī jautājumus par nepieciešamajām norādēm un labu praksi.

(11) Būtu jāiesaka, ka šis ieteikums tiek īstenots saprātīgā termiņā. Lai īstenotu šo ieteikumu, būtu jāiesaka, ka dalībvalstis, tiklīdz tas ir saprātīgi iespējams, sāk procesu, lai, ja tas ir nepieciešams un lietderīgi, pārskatītu valsts noteikumus un divpusējos un daudzpusējos nolīgumus ar citām dalībvalstīm.

(12) Šis ieteikums neietekmē noteikumus par dienesta ieroču nēsāšanu un izmantošanu, tostarp citu personu aizsargāšanas situācijās, ceļu satiksmes privilēģiju izmantošanu, tehnisko līdzekļu izmantošanu novērošanas veikšanai citas valsts teritorijā vai identitātes pārbaužu veikšanu un to personu aizturēšanu, kuras mēģina izvairīties no šādām pārbaudēm. Tāpat nebūtu jāietekmē arī noteikumi, ar kuriem nosaka, kas ietilpst tiesu iestāžu sadarbības tvērumā vai kam ir vajadzīga tiesu iestādes atļauja.

(13) Lai nodrošinātu konsekvenci, šajā ieteikumā ietvertās definīcijas un garantijas attiecīgā gadījumā būtu jābalsta uz piemērojamiem Savienības tiesību aktiem, jo īpaši uz Konvenciju, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām ([3]) (*CISA*), jo īpaši tās 39.–46. pantus, un Padomes Lēmumiem 2008/615/TI ([4]) un 2008/616/TI ([5]) ("Prīmes lēmumi"), jo īpaši Lēmuma 2008/615/TI 17.–19. pantiem, un jāinterpretē saskaņā ar tiem. Tas pats attiecas uz atsaucēm uz nepieciešamību ievērot valsts tiesību aktus gadījumos, kad Savienības tiesību akti jau atsaucas uz valsts standartiem.

([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2219 (2015. gada 25. novembris) par Eiropas Savienības Tiesībaizsardzības apmācības aģentūru (*CEPOL*) un ar ko aizstāj un atceļ Padomes Lēmumu 2005/681/TI (OV L 319, 4.12.2015., 1. lpp.).

([3]) OV L 239, 22.9.2000., 19. lpp.

([4]) Padomes Lēmums 2008/615/TI (2008. gada 23. jūnijs) par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV L 210, 6.8.2008., 1. lpp.).

([5]) Padomes Lēmums 2008/616/TI (2008. gada 23. jūnijs) par to, kā īstenot Lēmumu 2008/615/TI par pārrobežu sadarbības pastiprināšanu, jo īpaši – apkarojot terorismu un pārrobežu noziedzību (OV L 210, 6.8.2008., 12. lpp.).

(14) Šā ieteikuma īstenošanā panāktais progress pēc noteikta laikposma būtu jāpārskata. Tāpēc vēlākais divus gadus pēc šā ieteikuma pieņemšanas Komisijai būtu jānovērtē panāktais progress un pēc apspriešanās ar dalībvalsti būtu jāsniedz ziņojums. Minētais ziņojums būtu jāapspriež Padomē, lai *inter alia* Komisija nāktu klajā ar priekšlikumiem juridiski saistošiem Savienības tiesību aktiem, ja tādi ir nepieciešami tiesībaizsardzības operatīvās sadarbības jomā.

(15) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību (LES) un Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD), Dānija nepiedalās šā ieteikuma pieņemšanā, un Dānijai šis ieteikums nav saistošs un nav jāpiemēro. Tā kā šis ieteikums pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo ieteikumu, izlemj, vai tā šo ieteikumu ieviesīs savos tiesību aktos.

(16) Šis ieteikums, izņemot 2.1., 2.2. un 2.3. iedaļu, ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija piedalās saskaņā ar LES un LESD pievienotā Protokola Nr. 19 par Šengenas *acquis*, kas iekļauts Eiropas Savienības sistēmā, 5. panta 1. punktu un saskaņā ar Padomes Lēmuma 2002/192/EK ([6]) 6. panta 2. punktu; tādēļ Īrija piedalās šā ieteikuma pieņemšanā.

(17) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ([7]) šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK ([8]) 1. panta H punktā.

(18) Attiecībā uz Šveici – saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā ([9]) šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta H punktā, to lasot saistībā ar 3. pantu Padomes Lēmumā 2008/146/EK ([10]) un 3. pantu Padomes Lēmumā 2008/149/TI ([11]).

(19) Attiecībā uz Lihtenšteinu – saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un

([6]) Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

([7]) OV L 176, 10.7.1999, 36. lpp.

([8]) Padomes Lēmums 1999/437/EK (1999. gada 17. maijs) par dažiem pasākumiem, lai piemērotu Eiropas Savienības Padomes, Islandes Republikas un Norvēģijas Karalistes Nolīgumu par abu minēto valstu iesaistīšanos Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un izstrādē (OV L 176, 10.7.1999., 31. lpp.).

([9]) OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

([10]) Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

([11]) Padomes Lēmums 2008/149/TI (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 50. lpp.).

pilnveidošanā ([12]) šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK 1. panta H punktā, to lasot saistībā ar 3. pantu Padomes Lēmumā 2011/350/ES ([13]) un 3. pantu Padomes Lēmumā 2011/349/ES ([14]).

(20) Attiecībā uz Kipru šā ieteikuma 2.1. un 2.2. iedaļa ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2003. gada Pievienošanās akta 3. panta 2. punktā.

(21) Attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju šā ieteikuma 2.1. un 2.2. iedaļa ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2005. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktā.

(22) Attiecībā uz Horvātiju šā ieteikuma 2.1. un 2.2. iedaļa ir akts, kas pilnveido Šengenas *acquis* vai ir kā citādi saistīts ar to, kā noteikts 2011. gada Pievienošanās akta 4. panta 2. punktā,

AR ŠO IESAKA:

**VISPĀRĒJS SATVARS**

a) Ņemot vērā to, ka šis ieteikums nav juridiski saistošs, dalībvalstīm tiek ieteikts īstenot tajā izklāstītos pasākumus atbilstīgi piemērojamajiem Savienības tiesību aktiem, jo īpaši tiem, kuri ir juridiski saistoši.

b) Šo ieteikumu nevajadzētu interpretēt kā mēģinājumu ietekmēt valsts noteikumus, kuros paredzētas pilnvaras, lomas, kompetences, ierobežojumi, aizsardzības pasākumi vai nosacījumi, kas nav konkrēti aplūkoti šajā ieteikumā un kas attiecas uz attiecīgajām pārrobežu operatīvās tiesībaizsardzības sadarbības darbībām, ievērojot juridiski saistošus Savienības tiesību aktus, tostarp Šengenas konvenciju un Prīmes lēmumus, un valstu tiesību aktus saskaņā ar Savienības tiesībām.

c) Šis ieteikums atbilst pienākumam ievērot pamattiesības un tiesību principus, kas noteikti LES 6. pantā, tostarp tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un tiesības uz taisnīgu tiesu, kā arī augstos datu aizsardzības standartus, kas noteikti Savienības tiesību aktos, jo īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2016/680 ([15]).

d) Dalībvalstis var paturēt spēkā vai pieņemt noteikumus un noslēgt nolīgumus, kas paredz ciešāku sadarbību nekā šajā ieteikumā izklāstītie pasākumi.

([12]) OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

([13]) Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanos (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

([14]) Padomes Lēmums 2011/349/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā, jo īpaši saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās un policijas sadarbību (OV L 160, 18.6.2011., 1. lpp.).

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu krimināl sodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 89. lpp.).

e) Dalībvalstīm tiek ieteikts šo ieteikumu īstenot, neskarot Konvenciju, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu, par muitas pārvalžu savstarpēju palīdzību un sadarbību ([16]) (Neapoles II konvencija).

**MĒRĶIS UN DARBĪBAS JOMA**

Šā ieteikuma mērķis ir stiprināt tiesībaizsardzības iestāžu operatīvo tiesībaizsardzības sadarbību.

Operatīvā tiesībaizsardzības sadarbība aptver situācijas, kad vienas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādes darbojas citas dalībvalsts teritorijā saistībā ar pārrobežu un citām starpvalstu darbībām starp divām vai vairāk dalībvalstīm, piemēram, citas valsts teritorijā veiktas tūlītējas pakaļdzīšanās, citas valsts teritorijā veiktas novērošanas, kopīgu patruļu vai citu kopīgu operāciju laikā vai saistībā ar tūrisma sezonu vai masu pasākumu.

1. DEFINĪCIJAS

Šajā ieteikumā piemēro šādas definīcijas:

a) "tiesībaizsardzības iestāde" ir kompetentās iestāde LESD 87. panta 1. punkta nozīmē;

b) "citas valsts teritorijā veikta tūlītēja pakaļdzīšanās" ir tiesībaizsardzības operācija, kurā kādas dalībvalsts kompetentās tiesībaizsardzības iestādes darbinieki minētajā dalībvalstī vajā vienu vai vairākas personas un šīs vajāšanas laikā šķērso robežu uz citu dalībvalsti un turpina minēto vajāšanu vienas vai vairāku citu dalībvalstu teritorijā pēc tam, kad persona vai personas šķērsojušas robežu;

c) "citas valsts teritorijā veikta novērošana" ir tiesībaizsardzības operācija, kurā kādas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādes darbinieki sakarā ar minētajā dalībvalstī notiekošu kriminālizmeklēšanu novēro vienu vai vairākas personas un turpina minēto novērošanu vienas vai vairāku citu dalībvalstu teritorijā pēc tam, kad persona vai personas šķērsojušas robežu;

d) "kopīgas operācijas" ir tiesībaizsardzības operācijas, ieskaitot kopīgas patruļas un citas kopīgas operācijas sabiedriskās kārtības un sabiedriskās drošības jomā un noziedzības novēršanas jomā, kuras kopīgi veic divu vai vairāku dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu darbinieki un kurās vienas dalībvalsts darbinieki darbojas citas dalībvalsts teritorijā;

e) "vienotais kontaktpunkts" ir valsts galvenā iestāde, kas izraudzīta starptautiskajai tiesībaizsardzības sadarbībai saskaņā ar šā ieteikuma iedaļu "Vispārējs satvars";

f) "policijas un muitas sadarbības centrs" jeb "*PCCC*" ir kopīga tiesībaizsardzības struktūra, kuras mērķis ir apmainīties ar informāciju un atbalstīt citas tiesībaizsardzības darbības Savienības iekšējās pierobežas teritorijās un kuru dalībvalsts izveidojusi, pamatojoties uz divpusēju vai daudzpusēju nolīgumu ar vienu vai vairākām kaimiņos esošām dalībvalstīm, un kura atrodas tiešā attiecīgo dalībvalstu kopīgo robežu tuvumā;

g) "statistika" attiecas uz nepersondatiem, kurus dalībvalstis savākušas un par kuriem ziņots Padomei un Komisijai saistībā ar pārrobežu tiesībaizsardzības sadarbības operācijām, kā izklāstīts 2. iedaļā.

2. NOVĒRST ŠĶĒRŠĻUS OPERATĪVAJAI TIESĪBAIZSARDZĪBAS SADARBĪBAI, KAD TIESĪBAIZSARDZĪBAS DARBINIEKI DARBOJAS CITĀ DALĪBVALSTĪ

2.1. Citas valsts teritorijā veikta tūlītēja pakaļdzīšanās

a) Dalībvalstīm tiek ieteikts:

i) nodrošināt, ka noziegumu veidi, attiecībā uz kuriem to teritorijā var īstenot citas valsts teritorijā veiktu tūlītēju pakaļdzīšanos, ietver šā ieteikuma pielikumā uzskaitītos noziedzīgos nodarījumus, kā arī visus citus noziedzīgus nodarījumus, kas var būt par pamatu izdošanai vai nodošanai, un, ja tas atbilst valsts tiesību aktiem, arī izvairīšanos no tiesībaizsardzības iestāžu īstenotām pārbaudēm;

([16]) OV C 24, 23.1.1998., 2. lpp.

ii) atļaut to teritorijā īstenot citas valsts teritorijā veiktu tūlītēju pakaļdzīšanos, šķērsojot sauszemes, upju, ezeru un gaisa telpas robežas;

iii) atļaut to teritorijā turpināt citas valsts teritorijā veiktu tūlītēju pakaļdzīšanos bez jebkādiem ģeogrāfiskiem vai laika ierobežojumiem, kamēr ierodas to tiesībaizsardzības iestādes darbinieki;

iv) katru gadu vākt datus un apkopot statistiku par citas valsts teritorijā veiktu tūlītēju pakaļdzīšanos, ko īstenojušas to kompetentās tiesībaizsardzības iestādes, un minēto statistiku paziņot Padomei un Komisijai; minētā ikgadējā statistika ietver:

— citas valsts teritorijā veiktas tūlītējas pakaļdzīšanās īstenoto gadījumu skaitu,

— dalībvalstis, kuru teritorijās īstenota citas valsts teritorijā veikta tūlītējā pakaļdzīšanās.

b) Dalībvalstīm tiek ieteikts citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādes darbiniekiem, kuri to teritorijā īsteno citas valsts teritorijā veiktu tūlītēju pakaļdzīšanos, atļaut:

i) nēsāt savus dienesta ieročus un munīciju, un citu dienesta aprīkojumu;

ii) izmantot savus dienesta ieročus likumīgai pašaizsardzībai un citu personu aizsardzībai saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem;

iii) izmantot spēkā esošās ceļu satiksmes privilēģijas dalībvalstīs, kurās notiek citas valsts teritorijā veikta tūlītējā pakaļdzīšanās;

iv) saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem izmantot savas GPS sistēmas, lai šīs citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestāde varētu izsekot to darbinieku transportlīdzekļus, kuri īsteno citas valsts teritorijā veiktu tūlītēju pakaļdzīšanos;

v) izmantot drošus reāllaika sakaru līdzekļus pāri robežām.

c) Dalībvalstīm tiek ieteikts apsvērt iespēju atļaut citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādes darbiniekiem, kuri to teritorijā īsteno citas valsts teritorijā veiktu tūlītēju pakaļdzīšanos, apturēt un uz laiku aizturēt vajāto personu saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktos noteiktajām procedūrām, tostarp, izmantojot piespiedu līdzekļus un fizisku spēku un ar tiesībām veikt drošības pārmeklēšanu, kamēr ierodas uzņēmējas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādes darbinieki.

2.2. Citas valsts teritorijā veikta novērošana

a) Dalībvalstīm tiek ieteikts:

i) atļaut to teritorijā īstenot citas valsts teritorijā veiktu novērošanu attiecībā uz personām, kuras tiek turētas aizdomās par viena vai vairāku pielikumā uzskaitītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī jebkādu citu tādu noziedzīgu nodarījumu, kas var būt par pamatu izdošanai vai nodošanai, gatavošanu, izdarīšanu vai piedalīšanos tajos, arī attiecībā uz personām, kuru novērošana var palīdzēt identificēt vai izsekot šādas aizdomās turētās personas;

ii) nodrošināt, ka citas valsts teritorijā veiktu novērošanu var īstenot, lai konstatētu, vai ir izdarīti vai tiek gatavoti konkrēti noziedzīgi nodarījumi;

iii) atļaut to teritorijā īstenot citas valsts teritorijā veiktu novērošanu pāri sauszemes, jūras, upju, ezeru un gaisa telpas robežām;

iv) balstoties uz kopīgi saskaņotām procedūrām, atļaut un sekmēt materiālu apvienošanu nolūkā efektīvāk īstenot citas valsts teritorijā veiktu novērošanu;

v) izraudzīties galveno iestādi vai iestādes, kas koordinē tādu citas valsts teritorijā veiktu novērošanu, kuru to teritorijā veic citas valstis un ko tās veic citas valsts teritorijā, un kas ir daļa no vienotā kontaktpunkta vai strādā ciešā sadarbībā ar to, un kas spēj apstrādāt un sagatavot atļaujas pieprasījumus 24 stundas diennaktī 7 dienas nedēļā.

b) Dalībvalstīm tiek ieteikts citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādes darbiniekiem, kuri to teritorijā īsteno citas valsts teritorijā veiktu novērošanu, atļaut:

i) nēsāt savus dienesta ieročus un munīciju, un citu dienesta aprīkojumu;

ii) izmantot savus dienesta ieročus likumīgai pašaizsardzībai un citu personu aizsardzībai saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem;

iii) saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem izmantot jebkādus tehniskos līdzekļus, kas nepieciešami, lai īstenotu citas valsts teritorijā veiktu novērošanu, tostarp, GPS izsekotājus, dronus, audio un video aprīkojumu;

iv) izmantot drošos reāllaika sakaru līdzekļus pāri robežām.

2.3. Kopīgas operācijas

a) Dalībvalstīm tiek ieteikts atļaut citas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādes darbiniekiem, kuri iesaistīti to teritorijā īstenotās kopīgās operācijās, ar noteikumu, ka minēto dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu darbiniekiem piešķir līdzīgas pilnvaras un nodrošina līdzīgu aprīkojumu, tostarp formas tērpus, veikt vismaz šādus pasākumus:

i) veikt identitātes pārbaudes un uz laiku aizturēt jebkuru personu, kura cenšas izvairīties no identitātes pārbaudes;

ii) valkāt formas tērpu un nēsāt savus dienesta ieročus un munīciju, un citu dienesta aprīkojumu;

iii) izmantot savus dienesta ieročus likumīgai pašaizsardzībai un citu personu aizsardzībai;

iv) izmantot drošos reāllaika sakaru līdzekļus pāri robežām vai nodrošināt citas pārrobežu saziņas iespējas, šajā nolūkā būtu jānodrošina drošiem reāllaika sakariem nepieciešamie tehniskie priekšnosacījumi.

b) koordinēt kopīgās operācijas gadījumos, kad to tiesībaizsardzības iestādes īsteno vairākas operācijas.

c) Dalībvalstīm tiek ieteikts katru gadu vākt datus un apkopot statistiku par kopīgām patruļām un citām kopīgām operācijām, ko citu dalībvalstu teritorijā veikušas to tiesībaizsardzības iestādes, un minēto statistiku paziņot Padomei un Komisijai; minētajā ikgadējā statistikā ietver:

i) veikto kopīgo patruļu un citu kopīgo operāciju skaitu;

ii) dalībvalstis, kuru teritorijās tika veiktas kopīgās patruļas vai citas kopīgās operācijas.

3. POLICIJAS UN MUITAS SADARBĪBAS CENTRI

a) Dalībvalstīm, kurās izvietots *PCCC* vai kuras piedalās tajā, tiek ieteikts nodrošināt, ka papildus patlaban īstenotajai informācijas apmaiņai *PCCC* veic šādus uzdevumus:

i) atvieglo, atbalsta un attiecīgā gadījumā koordinē kopīgas patruļas un citas kopīgas operācijas Savienības iekšējās pierobežas teritorijās;

ii) sekmē vai veic kopīgu analīzi par pārrobežu noziedzību, kas raksturīga to Savienības iekšējās pierobežas teritorijās, un vajadzības gadījumā ar valsts vienotā kontaktpunkta starpniecību informē par šīs analīzes rezultātiem attiecīgās valsts iestādes, pārējās dalībvalstis un Savienības kompetentās aģentūras un struktūras, piemēram, Eiropolu, Eiropas Robežu un krasta apsardzi, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/1896 ([17]), un Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (*OLAF*), kas izveidots ar Komisijas Lēmumu 1999/352/EK, EOTK, Euratom ([18]);

iii) atbalsta izmeklēšanas, kuras attiecas uz to Savienības iekšējās pierobežas teritorijās izdarītiem pārrobežu noziegumiem.

b) Dalībvalstīm tiek ieteikts stiprināt pārrobežu tiesībaizsardzības sadarbību un pieņemt paraugpraksi attiecībā uz šādu divpusēju vai daudzpusēju sadarbību ar kaimiņvalstīm, tostarp, izmantojot kopīgus policijas iecirkņus un *PCCC*.

4. KOPĪGU PATRUĻU UN CITU KOPĪGU OPERĀCIJU ATBALSTA PLATFORMA

a) Dalībvalstīm tiek ieteikts izveidot atbalsta platformu, kas ļautu – nepārsūtot persondatus – identificēt un centralizēti reģistrēt katras dalībvalsts izteiktās vajadzības attiecībā uz kopīgu patruļu vai citu kopīgu operāciju organizēšanu:

i) vietās, kas ir īpaši svarīgas noziedzības novēršanai un apkarošanai, piemēram, galvenajos noziedzības centros vai tūrisma zonās, ko apmeklē tūristi no citām dalībvalstīm;

ii) masu pulcēšanās un tādu lielu pasākumu laikā, kas varētu piesaistīt apmeklētājus no citām dalībvalstīm, piemēram, lielos sporta pasākumos vai starptautiskos samitos;

iii) sakarā ar katastrofu vai smagiem nelaimes gadījumiem, saskaņojot ar Savienības civilās aizsardzības mehānismu (*UCPM*) un jo īpaši ar Ārkārtas reaģēšanas koordinēšanas centru (*ERCC*) ([19]).

b) Dalībvalstīm tiek ieteikts:

i) sniegt atbalsta platformai informāciju par savām vajadzībām un apstākļiem saistībā ar lūgumu uzturēt sabiedrisko kārtību un drošību un novērst noziedzīgus nodarījumus;

ii) izraudzīties – atkarībā no kopīgo operāciju veida – atbilstošu kontaktpunktu kā valsts kontaktpunktu šādām kopīgām patruļām un citām kopīgām operācijām un attiecīgās informācijas pārsūtīšanai.

5. EFEKTĪVAS PIEKĻUVES INFORMĀCIJAI UN SAZIŅAS NODROŠINĀŠANA

a) Dalībvalstīm tiek ieteikts nodrošināt, ka to tiesībaizsardzības iestāžu darbinieki, kuri ir iesaistīti pārrobežu operatīvajā tiesībaizsardzības sadarbībā, uz ko attiecas šis ieteikums, un kuri darbojas citas dalībvalsts teritorijā:

i) var droši attālināti piekļūt savas valsts datubāzēm un Savienības un starptautiskajām datubāzēm, izmantojot *ESP*, saskaņā ar Savienības un savas valsts tiesību aktiem un tādējādi pārrobežu operatīvās tiesībaizsardzības sadarbības ietvaros citas dalībvalsts teritorijā var pildīt savas tiesībaizsardzības funkcijas, piemēram, veikt identitātes pārbaudes;

ii) var izmantot drošus reāllaika saziņas līdzekļus, kas spēj darboties citas dalībvalsts teritorijā un ļauj tieši sazināties gan ar savas dalībvalsts tiesībaizsardzības iestādēm, gan ar attiecīgās otras dalībvalsts vai citu dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu darbiniekiem.

([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/1896 (2019. gada 13. novembris) par Eiropas Robežu un krasta apsardzi un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1052/2013 un (ES) 2016/1624 (OV L 295, 14.11.2019., 1. lpp.).

([18]) Komisijas Lēmums 1999/352/EK, EOTK, Euratom (1999. gada 28. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Biroju krāpšanas apkarošanai (*OLAF*) (OV L 136, 31.5.1999., 20. lpp.).

([19]) Krīžu un ārkārtas situāciju laikā (galvenokārt sakarā ar katastrofām vai liela mēroga nelaimes gadījumiem) jebkura skartā dalībvalsts vai trešā valsts var lūgt civilo aizsardzību vai humāno palīdzību, izmantojot *UCPM*. *ERCC* tādā gadījumā koordinē, sekmē un līdzfinansē dalībvalstu atbildi uz lūgumu sniegt palīdzību.

b) Dalībvalstīm tiek ieteikts nodrošināt drošu un tiešu reāllaika saziņu pāri robežām, vai nu izmantojot tehniskos risinājumus, ko sniegtu, piemēram, Eiropols, īpašas ekspertu grupas vai Savienības finansēti projekti, vai arī savstarpēji sasaistot mantotas sistēmas ar kaimiņos esošām dalībvalstīm.

6. KOPĪGAS APMĀCĪBAS UN PROFESIONĀLĀ PILNVEIDE ATTIECĪBĀ UZ PĀRROBEŽU OPERATĪVO TIESĪBAIZSARDZĪBAS SADARBĪBU

Dalībvalstīm tiek ieteikts:

a) sākotnējās apmācības kursos, iespējams, iekļaut kursu par pārrobežu operatīvo tiesībaizsardzības sadarbību, lai tiesībaizsardzības kadetus iepazīstinātu ar Eiropas tiesībaizsardzības kultūru;

b) kopā ar kaimiņu dalībvalstīm izveidot to tiesībaizsardzības kadetiem paredzētus kopīgas sākotnējās apmācības kursus un apmaiņas programmas pārrobežu operatīvās tiesībaizsardzības sadarbības jomā, ciktāl var pamatoti uzskatīt, ka valsts struktūrās tas ir īstenojams;

c) pēc dalībvalstu pieprasījuma sadarbībā ar *CEPOL* censties izstrādāt vai pielāgot savu valsts kursu par pārrobežu operatīvo tiesībaizsardzības sadarbību, lai profesionālās kvalifikācijas paaugstināšanas nolūkā to izmantotu tiesībaizsardzības darbinieku apmācībai valsts līmenī;

d) izveidot kopīgus profesionālās kvalifikācijas paaugstināšanas kursus un iniciatīvas tiesībaizsardzības darbiniekiem, lai pilnveidotu viņu prasmes un zināšanas pārrobežu operatīvās tiesībaizsardzības sadarbības jomā, jo īpaši saistībā ar attiecīgajiem tiesību aktiem, iesaistes noteikumiem, rīkiem, metodēm, mehānismiem, procedūrām un paraugpraksi;

e) censties izstrādāt un piedāvāt karjeras iespējas tiesībaizsardzības darbiniekiem, kas pabeidz kopīgus sākotnējās apmācības kursus, apmaiņas programmas vai īpašus kursus par pārrobežu operatīvo tiesībaizsardzības sadarbību;

f) nodrošināt tiesībaizsardzības iestāžu darbiniekiem, kuri varētu tikt iesaistīti pārrobežu operatīvajā tiesībaizsardzības sadarbībā, valodu apmācību un apmācību par operatīvajām procedūrām, administratīvajām tiesībām un krimināltiesībām, citu dalībvalstu kriminālprocesuālajām tiesībām un iestādēm, ar ko sazināties citās dalībvalstīs;

g) pienācīgi ņemot vērā dalībvalstu vajadzības, censties saskaņot savu apmācību portfeli ar pārrobežu operatīvās tiesībaizsardzības sadarbības prioritātēm, kas noteiktas *EU-STNAs*;

h) informēt *CEPOL* par savām apmācību vajadzībām attiecībā uz pārrobežu operatīvo tiesībaizsardzības sadarbību un atbalstīt attiecīgās *CEPOL* darbības, lai *CEPOL* var palīdzēt tiesībaizsardzības darbinieku apmācībā;

i) apsvērt iespēju Eiropas līmenī izveidot kopīgas plaša mēroga ilgtermiņa apmācības un apmaiņas programmas tiesībaizsardzības kadetiem un darbiniekiem attiecībā uz pārrobežu operatīvo tiesībaizsardzības sadarbību.

7. NOBEIGUMA NOTEIKUMI

a) Dalībvalstīm tiek ieteikts apspriest un risināt jautājumus, uz kuriem attiecas šis ieteikums, jo īpaši ar tā īstenošanu saistītos jautājumus.

b) Lai uzlabotu un pastiprinātu pārrobežu operatīvo sadarbību, dalībvalstīm tiek ieteikts pilnībā izmantot finansiālo atbalstu, ko piedāvā finansiāla atbalsta instruments policijas sadarbībai, noziedzības novēršanai un apkarošanai un krīžu pārvarēšanai, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 513/2014 ([20]) (instruments "Iekšējās drošības fonds – policija").

([20]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 513/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko kā daļu no Iekšējās drošības fonda izveido finansiālā atbalsta instrumentu policijas sadarbībai, noziedzības novēršanai un apkarošanai un krīžu pārvarēšanai un atceļ Padomes Lēmumu 2007/125/TI (OV L 150, 20.5.2014., 93. lpp.).

c) Dalībvalstīm tiek ieteikts, īstenojot šo ieteikumu, tiklīdz pēc šā ieteikuma pieņemšanas dienas tas ir saprātīgi iespējams un attiecīgā gadījumā, sākt pārskatīt savus valsts noteikumus un divpusējos un daudzpusējos nolīgumus par operatīvo tiesībaizsardzības sadarbību ar citām dalībvalstīm.

d) Komisijai tiek ieteikts ne vēlāk kā divus gadus pēc šā ieteikuma pieņemšanas novērtēt, cik lielā mērā dalībvalstis ir īstenojušas šo ieteikumu, un pēc tam, kad tā apspriedusies ar dalībvalstīm, publicēt ziņojumu un iesniegt to Padomei.

Luksemburgā, 2022. gada 9. jūnijā

*Padomes vārdā –*
*priekšsēdētājs*
É. DUPOND-MORETTI

*PIELIKUMS*

**2.1. un 2.2. apakšiedaļā minēto noziedzīgo nodarījumu saraksts**

— Dalība noziedzīgā organizācijā,

— terorisms,

— cilvēku tirdzniecība,

— bērnu seksuāla izmantošana un bērnu pornogrāfija,

— narkotisku un psihotropu vielu nelikumīga tirdzniecība,

— ieroču, munīcijas un sprāgstvielu nelikumīga tirdzniecība,

— korupcija, tai skaitā kukuļošana,

— krāpšana, tostarp krāpšana, kas skar Savienības finanšu intereses, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1371 ([1]),

— noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācija,

— naudas, arī euro, viltošana,

— datornoziegumi,

— noziegumi pret vidi, ieskaitot apdraudētu dzīvnieku un augu sugu un šķirņu nelikumīgu tirdzniecību,

— palīdzība nelikumīgi ieceļot un uztur,

— slepkavība un smagi miesas bojājumi,

— cilvēku orgānu un audu nelikumīga tirdzniecība,

— personu nolaupīšana, nelikumīga brīvības atņemšana un ķīlnieku sagrābšana,

— rasisms un ksenofobija,

— organizēta vai bruņota laupīšana,

— kultūras priekšmetu, tostarp senlietu un mākslas darbu, nelikumīga tirdzniecība,

— krāpšana,

— rekets un izspiešana,

— izstrādājumu viltošana un pirātisms,

— administratīvu dokumentu viltošana un tirdzniecība,

— maksāšanas līdzekļu viltošana,

— hormonu un citu augšanas veicinātāju nelikumīga tirdzniecība,

— kodolmateriālu vai radioaktīvu materiālu nelikumīga tirdzniecība,

— zagtu transportlīdzekļu tirdzniecība,

— izvarošana,

— ļaunprātīga dedzināšana,

— noziegumi, kas ir Starptautiskās Krimināltiesas jurisdikcijā,

— gaisa kuģa vai kuģa nelikumīga sagrābšana,

— sabotāža.

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV L 198, 28.7.2017., 29. lpp.).